

[Lasse Budtz]

helt forskellige forudsætninger, er så indlysende, at det næppe kan være nødvendigt at præcisere det nærmere.

Socialdemokratiet ønsker således ikke at ændre vor sikkerhedspolitik, men vi vil meget gerne deltage i en forstærket indsats til fordel for nedrustningen, og det er ud fra denne holdning, at jeg herved skal tillade mig på mit partis vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget understreger behovet for at tage konkrete skridt til at sikre den afspænding, der er et hovedmål i vor nedrustnings- og sikkerhedspolitik, henstiller folketinget til regeringen, at fremtidige danske bevillinger til opstilling af mellemdistanceraketter over infrastrukturprogrammet indtil videre stilles i bero.

Denne henstilling berører ikke vort øvrige forsvars-, sikkerheds- og nedrustningspolitiske samarbejde i bl.a. NATO og FN.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er jo indlysende for os alle, at det store og meget betydningsfulde spørgsmål, som må finde sin besvarelse under debatten i dag, er: hvad mener mon nu socialdemokratiet?

Hr. Lasse Budtz har foreslået en dagsorden, der egentlig er ganske klar, men i dagsordenen står der ikke, at socialdemokratiet er indforstået med, at den nye regering er beføjet til at betale, om jeg så må sige, hr. Anker Jørgensens gamle gæld.

Men er det socialdemokratiets opfattelse, at sådan skal dagsordenen forstås? Det må vi indfortolke i den. Hvis den vedtages, så er den nye regering uden videre beføjet til at betale hr. Anker Jørgensens gamle gæld. Det vil jeg gerne bede om et meget klart svar på. Det er af interesse for debattens videre forløb og for dens afslutning.

Og et spørgsmål til. For ganske få dage siden havde vi en lignende debat her i salen. Hr. Lasse Budtz var også ved den lejlighed

socialdemokratiets udmærkede ordfører. Debatten fandt sted den 26. november 1982, altså for en halv snes dage siden. Emnet var: første behandling af forslag til folketingsbeslutning om mellemdistanceraketter, og ved den lejlighed sagde hr. Lasse Budtz bl.a. – sp. 2438:

»Jeg må sige, at 200 raketter på vestlig side i Europa f.eks. ville være bedre end 572 – naturligvis forudsat, at russerne også nedskar deres antal.«

Og endvidere sagde hr. Lasse Budtz i den tale for en halv snes dage siden – sp. 2441:

»Socialdemokratiet har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ikke skal have raketter. Det er tredje gang,« – sagde hr. Lasse Budtz – »jeg siger det i dag, og jeg håber, det nu er blevet forstået...«

Så er det, jeg spørger: nu er der gået 10 dage – er dette stadig hr. Lasse Budtz' opfattelse? Hvis det er det, spørger jeg: dækker dette synspunkt også hr. Anker Jørgensens, med andre ord formanden for socialdemokratiets, opfattelse? Det beder jeg hr. Lasse Budtz svare på, da det vil kunne få den allerstørste betydning for, om denne debat i dag kan slutte klart og værdigt.

Finn Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne give udtryk for, at den måde, hvorpå regeringen har svaret på VS' og SFs forespørgsel, forekommer meget tilfredsstillende. Det fremgår nemlig klart heraf, at der lægges afgørende vægt på, at man fortsætter den tidligere regerings linje på det forsvars- og udenrigspolitiske område, og det er samtidig svaret på, hvorledes vi har mulighed for at imødegå den betydelige raketoprustning, som Sovjetunionen har foretaget, og som ingen vil benægte. Det drejer sig først og fremmest om de mellemdistanceraketter med a-sprængladninger, SS-20, som har været omtalt. Men det er også et svar på, hvorledes en kaprustning mellem Øst og Vest på raketområdet kan omgås. Og så er det naturligt – og det er det vigtigste – at vi får dette svar.

Da NATO i 1979 traf sin dobbeltbeslutning, var det netop ud fra ønsket om at medvirke til at begrænse antallet af atomraketter, og under regeringen Anker Jørgensens ledelse tilsluttede Danmark sig i december 1979 begge beslutningens elementer, såvel det, der gik ud på, at vi skulle begrænse oprustning-